

Perde

— deniz-gunes · 12 Mayıs 2010

yıkılma

gecelerin sahteliğinde düşüncelerle
yağmurlara uyanan sabahlara
utangaç çiçeklerin çiğ kokusunda
başla defalarca

hadi yağ biriktirdiğim hüznlerime
aç karanfillerinde günlüklerimin
sakladığı yüzümü ellerimin
parmaklarının arasından taş
şelalerin mistik ruhlarında

bakışlarında...
mecnunun sonsuzluğundaki
kör kuyunun korkak karanlığı
tuzak kurar vakitsizce yalnızlığına...
korkma ümitler sırların mistik anahtarıdır
perdelerde oynaşan gölgelerle
kendini beğenmiş aynalarda kanatlanır ışık,
meçhule giden yolların sonunda

yalanlar ölümsüzlük kokar sen ağlama
vurgun yemiş göklerin derinliğindeki maviler
kahverengi gözlerinde hazin şarkılar bestelerler
senin dudaklarında dillendirler ilk..
ilk senin kulaklarında şekillenirler
yalanlar senin ümitlerinden beslenirler
kahverengi gözlerinin pınarlarında
demlenirler

hadi yağ biriktirdiğim hüznlerime
aç karanfillerinde günlüklerimin
sakladığı yüzümü ellerimin
parmaklarının arasından taş
şelalerin mistik ruhlarında

hadi aç beni perdelerimi ,sahnelerine
gülüşlerimdeki ıslak aydınlığında
ve oyna maskesiz rolünü
aşkının billur sıcaklığında

deniz güneş